

Med en konservativ minister i Socialministeriet har vi fået en regering, der tager de svagestes problemer alvorligt og sørger for, at vi retter indsatsen mod dem, der har mest hjælp behov. Vi Konservative måler nemlig ikke bare samfundet på, hvor mange penge der bruges, men på, hvordan vi hjælper de svageste i vores samfund.

For os er målet ikke bevidstløst at se på budgettets størrelse – vi kan konstatere, at budgetterne bliver større – det vigtige for os er at sikre os, at pengene bruges der, hvor der er behov for dem, og det gælder på flere områder.

Jeg har været inde på indsatsen over for de svageste. Her tænker jeg ikke mindst på det helt afgørende opgør med den negative sociale arv, som denne regering har taget fat på. Mange børn i Danmark har det jo heldigvis rigtig godt, men vi må og skal hjælpe de børn, hvis rammer ikke er trygge og stabile, og derfor har vi med stor iver været med til at sikre, at det nære netværk bliver bedre inddraget i hjælpen til disse børn, så de ikke skal rives ud af deres rammer.

Vi har været med til, at der etableres børnehuse til aflastningsophold, hvis der i kortere tid er krise i familien, at der indføres pædagogiske læreplaner i daginstitutionerne for at sikre, at alle børn får et veludviklet sprog, social forståelse og en sund nysgerrighed at tage med sig i folkeskolen, også selv om deres forældre ikke skulle formå at bibringe dem disse egenskaber. Det er blot for at nævne nogle konkrete eksempler.

Kl. 14.15

Det er vigtigt for os Konservative, både når det gælder børn og voksne med sociale problemer, at indsatsen rettes imod at afhjælpe disse problemer, at den psykisk syge kan komme i behandling, og eventuelle børn kan få den nødvendige støtte, at misbrugere kan komme ud af deres misbrug, at forældre så vidt muligt kan hjælpes til at tage vare på deres egne børn, men at barnet, når det går galt, kan få en god og sammenhængende tilværelse i trygge rammer væk fra familien.

Hver gang vi Konservative taler om samfundets vækst, om bedre vilkår for erhvervslivet og for dem, der hver dag går på arbejde, ja, så gør vi det netop for at sikre, at der er råd til vores fælles velfærd. Vi er alle sammen afhængige af, at samfundet fungerer optimalt, vi er alle sammen afhængige af, at pengene bruges bedst muligt, og at vi politikere tør tage de nødvendige valg og prioritere goderne i vores samfund. Vi

nyder nemlig alle sammen godt af den fortsatte vækst i velfærden.

Regeringen har således f.eks. sikret kortere ventetid på hospitalerne, skærpede krav til undervisningen i vores skoler, fleksibilitet i hjemmehjælpen og den øgede sociale indsats.

Til sidst vil jeg tilføje, at vi Konservative er rigtig godt tilfredse med, at denne regering prioriterer det sociale område så højt, som den gør. Vi er glade for, at det under denne regering for alvor er blevet muligt frit at vælge, hvordan og hvorfra man skal modtage den offentlige hjælp, både når det gælder barndommen, voksenlivet og alderdommen. Ikke mindst er vi glade for, at der for alvor er sat ind med en indsats for at hjælpe de svageste i vores samfund, en indsats, som regeringen trods det, oppositionen forsøger at få det til at fremstå som, faktisk er blevet rost for fra flere sider.

Margrethe Vestager (RV):

Det mest betegnende for debatten om velfærd er ikke de afgivne løfter og deres indfrielse. Det er såmænd heller ikke så meget dem, vi har diskuteret i dag. Det er de løfter, der ikke er blevet givet, og den fremtid, der ikke er en del af regeringens diskussion.

Fremtiden er såmænd ikke så langt væk, at det er helt utidigt at tale om den. Tværtimod er fremtiden noget, som vi skaber i dag. Det er dagens beslutninger, der præger de muligheder, der skal indløses i de kommende år og årtier.

Det er vist efterhånden klart, at der både er sandt og falsk om, hvilke udfordringer vi skal løfte i fremtiden. Det er et sandt udsagn, at vi skal sikre, at der bliver flere til at gøre arbejdet og forsørge børn og unge. Det er et sandt udsagn, at vi skal afdrage den offentlige gæld for at være i stand til at indfri helt grundlæggende forventninger hos fremtidens børn og ældre.

Regeringen sylter sandheden. Den nedsætter en velfærdskommission i stedet for at sige, hvad den vil, og det kan få store sociale konsekvenser, hvis der ikke handles snart.

Fra radikal side savner vi løfter.

Vi savner løftet om en skattereform, der reelt og mærkbart sænker skatten på arbejde.

Vi savner løftet om en reform, der sikrer, at alle er medlem af en a-kasse, og at kontanthjælpen derfor reserveres til dem, der kortvarigt ikke er i stand til at være på arbejdsmarkedet.

Vi savner løftet om en national barselfond, der gør, at mænd og kvinder i forskellige bran-